

העיקר לשבת

ירושלים, פנה ראיבן משעלי, 64, תושב מעברת קרית-נחום, ללשכת ה'... תבע לסדר לו מקום במושב זקנים, נתקל בסירוב, תקף את פקידת המשרד, הועמד למשפט ונידון לשישה במשך שלושה חודשים בבית-הסוהר.

***

צ'ק רחוי

פתח-תקוה, עלה נעים זכריה, 34, לאוטובוס ד', נתבע לשלם סך של 95 פרטות, הוציא פנקס צ'קים ורצה לשלם את דמי הנסיעה בצ'ק, היכה את הנהג כשה סירב לקבל את הצ'ק, שילם בבית המשפט 30 ל"י קנס.

***

"תפוס את החלב!"

רמת-גן, הבחין ישעיהו איזמיר, כי אלמוני גונב בכל בוקר את בקבוקי החלב שמניח החלבן בפתח ביתו, שם לו מארב במשך שנתים ימים ולא הצליח לתפוס, התיאש ומסר על הענין למשטרה.

***

חולשה תציר ממוות

אשקדון, ניסה צעיר בן 18 להתאבד, ששה ספל רעל, שכב במיטתו, נזכר כי השכנים הבחינו במעשהו והתקלו כדי להצילו, החל לרוץ מחוץ לעיר כשהשכנים בעקבותיו, על מנת שלא יצילוהו, נחלש בגלל הרעל, האיט את מרוצתו, נתפס על ידי השכנים שהביאוהו לבית-חולים, שם הוצל ממחט.

***

מיתרים מותרים

בני-ברק, התלוצץ האורח שמשון הר" שקוביץ כי שכנו ממגן בכניור בשעות המנוחה שלו, כולל שבתות וחגים, פנה למשטרה, תבע לעצור את האיש, נענה כי גניבה בכניור בשעות-המנוחה אינה מהנה עבירה פלילית.

***

ער המיפה האחרונה

דמרייט, ארצות-הברית, בשעה שש"ר צה שריפה במטבח הבאר של פרנק קוליס, שעה שהבית התמלא עשן, כשה כבאים עמלו ומרצות לכבות בעזרת צינור רות מים את הדליקה, סירבו בשעה לקוחות קבועים של הבאר לזוז ממקומותיהם.

***

יעירות בני גבול

ירושלים, גילו פקיד העיריה, כי חברם לעבודה אריה עתיר, שפוטר מעבודתו בעיריה בגלל חוסר-יעילות, נשלח מטעם האו"ם לקולומביה, כמומחה ישראלי ליעול.

***

קדיעה לבז

נוטינגהם, בריטניה, הודיע השריף המקומי על חיפוש יסודי אחר הגנבים שגנבו חץ וחלק מהקשת של פסלו של רובין הוד, הניצב בסירת נוטינגהם.

***

עצים למדורה

חיפה, הואשם מוחמד מוברק, 61, בהתפרצות ללול וגניבת ארבעה תרנגוליהודו מתוכו, הסביר לשופט מדוע גנב את העופות, "נכנסתי ללול לחפש קר" שים ישנים להדלקת אש, ותוך כדי כך נתקלתי בעופות, או לקחתי אותם."

***

אימוניפיציה

נתניה, הכריזו 40 תלמידות בסמינר למורים וגננות על שביתת לימודים לאות מחאה על שלא ניתן להן להשתתף באימוני הגדנ"ע, טענו כי הן שובתות מאחר שאם לא תצאנה לאימוני הגדנ"ע, יהיה להן קשה לסבול את ההתגרות מצד הבלנים הלומדים עמן.

טיבע בגל שיעמום וחול. והוא אוהב מאד לכתוב מכתבים וגם סיפורים, אומר הוא. הוא פשוט רוצה לספר לנוערה בת 17-18 על הספרים שהוא קורא והסרטים הטובים או הרעים שראה.

את יודעת, לעולם אי אפשר לדעת אצל גרפומנים צעירים. מה איכפת לך שיהיה לך סיפור קצר משלו אצלך במגירה? אולי זה יהיה פעם שחה משהו? וחזק מזה, האם אינך מאלה הכותבות שירים בסתר?

***

בריוק כמו בריויט

כל הספספסורה שחת. תהיינה אלה יש ראליות או אמריקאיות. הנה לפניכם מכי תבה של (1116/152), אמריקאית צעירה הכותבת אנגלית בשגיאות ואוהבת מלחים: "... אני נערה אמריקאית בת 18 1/2. הגעתי לישראל לפני כשנה. אולם אינני מסוגלת לכתוב עברית בלי שגיאות וזו הסיבה מדוע אני כותבת אנגלית. למרות שיש לי המון ידידים, הם משעממים אותי, וכיזון שאני מתכתנת להישאר בישראל עוד זמן מה לפני שאחזור לסטייס, הייתי מאד רוצה להכיר במיוחד מלחים או כל חייל אחר בצה"ל.

"מידותי זהות לאלה של בריויט באר-דו. יש לי שיער בלונדי ועיניים כחולות. גובהי מטר ושבעים. אני מקוה שחברי לעט לא יכתבו לי רק בגלל גיזותי כי אם גם כאל ידידה טובה." רואימ?

***

משני הקצוות

לפניכן שני ימאים צעירים מצי הסוחר (1116/153) העושים רושם חבוב מאד ש' אלמלא הייתי מתביישת, הייתי אני עצמי כותבת אליהם. הם אינם משתחזים ופורטים את מעלותיהם ומידותיהם, וכמה שהם יודעים לרכוש ידידים ולהצליח בחברה. כל מה שהם מבקשים הוא התכתבות נעימה עם שתי חפאיות חייניות. הם נשמעים אוספטיים ואוהבי חיים, "אוהבים להתבדר ולתפוס את החיים כמות שהם משני קצוותיהם."

***

אנגלית פרפקט

אמא של (1116/154): תראי איזו מין בת יש לך: ריקה וזאי או לא ריקה וזאי, יש לאו לא ניל, אני הייתי חובסת בה, במקומך. על המקום הקלאסי ביותר. והגורא מכל הוא שהיא דחקה תקבל מכתבים רבים: "הנני נערה אשר נקראת עליידי החברה חתיכה, נו, הנוסחה הידועה, עיניים ירוקות שערות בלונדיות וגוף אלה-בריגיט באר-דו בסך הכל הנני בת 15 אבל אני מעוניינת דחקה להתכתב עם אחד בן 18 למשל. הנני ילידת ישראל לפי מוצאי אמריקאית בנפשי וגם בדיבורי. יודעת אנגלית פרפקט חברה סלוגנית היא אהבתי וחתיך בן 18 הוא שאיפתי."

אכתירוקס פרותי

גיות, בעלות הופעה נאה וחברמניות. בנור גע לפגישה ראשונה, זה עדיין רחוק. סוף כל סוף אנחנו נמצאים ביחידה קרבית. אנחנו שלושה צברים!!! נא לשים לב. אנחנו מוכנים להתכתב, אילו בנפרד. מוטב שהיינה יודות. אם לא, אנחנו מוכנים לעשות ביניהן היכרות. "דרך אגב: לשושתנו הבעת פנים נאה ואדיבה (רוצחים)."

***

חברה טובה באמת

(1116/148) לא הירבתה במתן פרטים על עצמה. הצלחתי איכשהו להבין ממכתבה הנבון שהיא נערה כבת 16. הנמצאת ב' קיבוץ והצמאה למכתבים של נערות בנות גילה. יש לי רושם שהיא בודדה מאד. "אני רוצה להתכתב עם חברה," אומרת היא, "לא חשוב מאיפה. עם חברה טובה."

***

אהרון אמיר וצייקובסקי

הוא תלמיד שביעית בבאר-שבע, (1116/149) עושה רושם של ביישן במקצת ותוכלי בקלות לעודד אותו. אני בטוחה שיהיו לכם כמה נושאים משותפים. תארי לך ש' הוא אוהב את צייקובסקי מעריץ את אהרון אמיר ואת פרנק סינטרה.

***

האשתונות שלהן

הן אומרות שהן בטוחות שאומר כמה דברים בלתי נעימים עליהן (1116/150) והן כמעט צודקות. בחיי. לא משום שהן ירו' שלמיות. כבר חדלתי לרדוף אחרי ירושל' מים, וגם לא משום שהן בנות 16. הן פשוט נשמעות, אבל לא להתבטא בעדינות, לא ביותר חכמות, אבל הן חובשות אחרת. הן מספרות, בעברית מלאה שגיאות, כמה שירושלים משעממת ושמוכרחים להימצא שני נערים שיוכיחו להן שאין זה כך והן מלמלו גם משהו על "האשתונות שלהן". אינני זוכרת בדיוק מה. והן מאד מפצירות שאעשה משהו למענן כי "אנחנו כבר מתות משיעמום חבל עלינו אנחנו כל כך נחמדות אחת שחחרות ואחת בלונדינית." לא איכפת לי, בעצם, שהשיעמום ימית אותן. מות אלגורי, כמובן. ולכפ?

***

גם סיפורים

(1116/151) הוא חייל צעיר אישם, ה'

איוו נשמה עדינה יש לאהוד אלמגור ממשק בית העמק, ד. נ. גליל מערבי. אל תניחי לו לסבול זמן רב: — "עד אותו בוקר חורפי, כותב הוא, 'שלבגי היה בוקר יום בחיר ואביבי, הייתי צעיר שקט המתעסק בעיקר בפרחים ושיחי גן, ובשלושה עברו עלי הימים. אלא, רותי, מעולם לא תיארת לעצמי עד כמה גדולה הקירבה בין פרחים לבנות, ובעיקר הבת אותה פגשתי ברכבת ישראל ביום המישי, ה-29.1.59. בשעות הערב, אותה בידה צרור רקפות וכלניות. מההתעניינות בצרור שהיה בידה, עברתי להתעניין בה עצמה ונוכחתי שגוף עדינה החומות ושערותיה השחורות, מהחיים ציורף צבעים נפלא שהוא נדיר אף אצל פרחים נדירים שמאו ומתמיד ריתקו את התעניינותי.

"התוכלי, רותי, לעזור לי למצוא בת זו שנראתה כבת 19 ושבלולה טוענים ב' משק כי אני מבלבל צפורנים בחרדים ואיריסים בסייפנים? אני מוכן להתכתב על כל נושא שהוא. בעיקר חקלאות, וכמובן על פרחי הטבע.

"אני עצמי הנני בחור רגיל, המתמסר לגידול פרחים ולימוד ענף הנגי, אוהב לטייל הרבה ולסוף צמחים."

***

אינם מגדלים מלפפונים

אם אני מפרסמת את מכתבם המשחץ של שלושת הצנחנים הצעירים (1116/147) במלואו, אין זה משום שנובלתי מאימיים שיפרקו לי את העצמות לא אעשה זאת, כי אי משום שאני סבורה שדבריהם מדב רים בעד עצמם. הם חושבים שזה יוסיף להם המון זורר אם יאמרו שיש להם פרוץ של רוצחים. אני מוצאת שזה יל' דותי וטפשי, וגדמה לי שאינני טועה הרבה בחשבי שבעצם הם חסרי בטחון עצמי: הפעם ילך עסק עם שלושה צנחנים שאינם מגדלים עגבניות, מלפפונים וזקנים, או שפמים... ושיפרקו לך את העצמות אם לא תפרסמי את כל המכתב.

"ובכן: אנו שלושה צנחנים, לא כל כך נחמדים, ולא כל כך משועים לשענויות עמנו — ארכיאולוגיה, תיאטרונים וכי'. אנחנו אמנם בודדים, אבל יודעים לע' שות שמה, כגון: שינה שחסרה לנו, מור' רות, ריקודים. אנחנו מעוניינים להתכתב עם שלוש נקבות, תל-אביביות או רמת-גניות בגיל 17-19, שהיינה נחמדות, חיי' "

האופנה והיתומות העשירות

חשבון ארוחות רבות, פלוס עדיים וגעלי סאטן צבעוניות. המעניין שבכל העניין הוא הצעד הבא במלחמת מעמדות זו. האם תעזו הנערה העניה לחזור לתלבושת היתומה? ואם כן, האם תחזור לתלבושת העשירה לסמרטוטי ושגענותיו של סן-לוראן?

לא קשה לתאר ששני הדברים כאחד יקרו.

לובשת בגדים מפוארים, אביורים יקרים והבעה כללית של עוניה. עורות הבית שלך, בשמלה דהוייה, גרבי כותנה, וללא עדיים — לא דמתה לך כלל. והנה פרצה הרבולוציה. הופיעו היהל"ז מים המפוברקים, שמלות זולות ממש לפי דוגמת פאריז, נעליים זולות, גרבי גיילון, פרמנט בית, פרחת סינטטיות, עגילי פני' גים בפרטות, ושמלניות רחבות ומרשרשות לכל.

היה זה קשה לנערה העשירה והמשועממת להזור ולבלוט בסביבת המוכירה הפשוטה, אפילו ידיותיה הטובות ביותר לא יכלו להבחין בהבדל. אולם עתה נקטה הנערה העשירה האמיתית בצעד חדש, שהחזיר את הנערה העניה למקומה. הסיגנון הוא של היתומה האריס-טוקרטית.

הנערה העשירה לובשת שמלה לא מונחת היטב על גופה, חגורה החובקת ברישול את גיורתה, והיא לובשת אותה עונה אחרי עונה. הנערה העניה עוקבת אחר האופנה. היא לבשה את השק, את הטרפו, את קו האמפירי, ועתה היא רצה לחנויות כדי לרכוש את שמלת הכתונת.

הנערה העשירה לובשת מטפחת איכרים גדולה על ראשה ונראית כפליטה. הנערה העניה חובשת כובע חמוד בעיר או מתהלכת בתסרוקת הדורה ונפוחה. הנערה העשירה מתלבשת למסיבה בגינס וחולצה גברית. הנערה העניה לובשת שמלת סאטן או קטיפה, שאת הכסף שבבילה חסכה על

